



నా విత్రి.. లలిత
నాగేశ్వరరావు.. రంగారావు
సి.యస్.ఆర్... పేకెటి నటించిన

విన్‌దా వారి

దేవదాసు

శరత్ బాబు రచించిన ప్రఖ్యాత నవల..
దర్శకత్వం
పేదాంతం రాఘవయ్య

నిర్వాహకులు



మాటలు - పాటలు	...	సముద్రాల.
సంగీత దర్శకుడు	...	సి. ఆర్. సుబ్బరామన్.
కళా దర్శకులు	...	వాలి : గోడ్ గాంకర్.
ఛాయా దర్శకుడు	...	బి. యస్. రంగా.
అలంకరణ	...	ఎస్. మంగయ్య, హరిపాద చందర్.

నారాయణస్వామి, జోసెఫిన్.

దుస్తులు	...	కె. అచ్యుతరావు, వి. ఎన్. మూర్తి.
కూర్పు	...	పి. వి. నారాయణ.

నిర్మాణము : రేవతీ స్టూడియోస్, నరసూ స్టూడియోస్, లిమిటెడ్.

దర్శకుడు : వేదాంతం రాఘవయ్య.



న టీ

న టు లు

సావిత్రి
లలిత
చంద్రకుమారి
సురభి కమలాబాయి
సీత
అన్నపూర్ణాదేవి
విజయలక్ష్మి
కమల
లక్ష్మి
ప్రభావతి
బేబి అనూరాధ

నాగేశ్వరరావు
రంగారావు
సి. యస్. ఆర్.
పేకేటి శివరాం
దొరస్వామి
ఆరణి
శీతారాం
ఆర్. నాగేశ్వరరావు
వెంకయ్య
బి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ
డబ్బాచారి
సుధాకర్

కథా సం గ్రహ ము

దేవదాసు పార్వతీ యిరుగుపొరుగు పిల్లలు. దేవదాసు జమీందారు బిడ్డ. పార్వతీ పేదయింటి పిల్లా. ఇద్దరూ ఒకటే బళ్లో చదువుకున్నారు. ఇద్దరికీ ప్రాణ స్నేహం. అయితే దేవదాసు చిలిపి. ఆవేశపరుడు. కాని పార్వతీ తెలివైన పిల్ల నిబ్బరం గలది. ఆ పూర్వోక్తం టే అల్లరివాడవుకున్నాడని తండ్రి దేవదాసును చదువు కోసం పట్నానికి పంపించాడు. పార్వతీ బడిమా నేని ఇంటి పట్టునే పనిపాట నేర్చుకుంది.

ఇద్దరూ పెరిగి పెద్దవాళ్ళయినారు. చిన్నప్పటి మమకారాలుకుడా వాళ్ళ లాగే పెరిగేయి. వాళ్ళ అన్యోన్యం చూసి పార్వతీ గాయనమ్మ దేవదాసు తల్లితో వాళ్ళ పెళ్లిమాట తెచ్చింది. జమీందారు నారాయణరావీ మాటవిని పార్వతీ తండ్రి నీలకంఠాన్ని పిలిపించి మందలించాడు. కులంలేని కుటుంబంలో పిల్లను ఎలాచేసుకుంటామని ఎ తిపాడిచాడు. నీలకంఠానికి గుండెలో గ్రుచ్చు కొన్నట్లయి తలదన్నే సంబంధం తెస్తానని వెళ్లాడు. సమయం తప్పిపోతున్నదని తెలిసికొని పార్వతీ దేవదాసును కల్సుకుని నీ పాదాలదగ్గర కాస్త చోటిమ్మంది. ఏమాటా రేపు చెపుతానని దేవదాసు వాయిదా వేశాడు. నారాయణరావు తన్ను చంపి ఆ సంబంధం చేసుకోమని కొడుకును బెదిరించాడు. దేవదాసేమీ తోచక పట్నం వెళ్లిపోయాడు. తల్లిదండ్రుల కిష్టంలేని పెళ్లిచేసుకోలేననీ సుఖదాయకం కాదనీ పార్వతికి బాబు వ్రాశాడు. పార్వతి నిర్విణ్ణురాలైంది.

నీలకంఠం జమీందారు భుజంగరావుగారి సంబంధం కుదుర్చుకుని వచ్చాడు. తన కిష్టం లేక పోయినా తండ్రి మాట దక్కించటానికి వారిని పెళ్లాడతానని మాట ఇచ్చింది. అంతలోనే దేవదాసు మనసు మార్చుకుని మళ్ళీ యింటికి వచ్చాడు. ఈ పెళ్లి సంబంధం తప్పించమని పార్వతిని నయాన భయాన అడిగాడు. ఆమె కూడ అంత మొండిదే. సుతరాం వల్లకాదనీ నిన్ను పెళ్లాడననీ నిష్ఠురాలాడింది. వస్తుమండి చేతి కర్రతో కొట్టి ముఖాన మాయని మచ్చ వీర్పరిచాడు. పార్వతి కదే ప్రేమ చిహ్నంగా మిగిలి పోయింది. పార్వతి భుజంగరావును పెళ్లాడి అత్తవారింటికి వెళ్లింది. దేవదాసు పట్టరాని దుఃఖంతో పట్నం చేరుకున్నాడు.

పార్వతే దేవదాసుకు మొగు. దేవదాసే పార్వతికి జీవం. అంతా అయిపోయిం తరువాత ఆ సత్యం తెలుసుకున్నారు. పార్వతి తన ప్రేమను సవతి పిల్లలను చక్క దిద్దడంలోను కట్టుకున్న భర్తను నేవించడంలోను వినియోగించింది. దేవదాసు పార్వతిని మరువలేక అహోరాత్రాలూ ఆవేదన పడుతున్నాడు. ఆ బాధ చూశేక స్నేహితుడు భగవాన్ దేవదాసును చంద్రముఖి అనే నర్తకి యింటికి తీసుకు వెళ్లాడు. దేవదాసు ఆమెను నానా మాటలూ అని డబ్బు మొహాన గొట్టి

వచ్చేశాడు. ఆ వేదన మరిపించటానికి భగవాన్ మద్యం రుచి చూపించాడు. ఆ మరుపుకోసం దేవదాసు మద్యం అలవాటు చేసుకుని పక్కా త్రాగుబోతయినాడు.

చీదరింపుతో చంద్రముఖికి ఆత్మాభిమానం రేకెత్తింది. భగవాన్ను బ్రతిమాలుకుని మళ్ళీ దేవదాసును రప్పించింది. ఏం లాభం! అతడు ఆమెను ప్రేమించలేనని అరమరలేకుండా చెప్పేశాడు. ఆ నిష్కల్మష ప్రేమకు చంద్రముఖి పూర్తిగా దాసురాలై పోయింది.

తండ్రి మరణవార్త విని స్వగ్రామానికి వెళ్లిన దేవదాసును పుట్టింటికి వచ్చిన పార్వతి కలుసుకుని త్రాగుడు మానమని ఎన్నివిధాలనూ చెప్పింది. ఆ క్రాస్త నుఖంకూడా నాకు లేకుండా చెయ్యొద్దని అతడు బ్రతిమలాడాడు. ఆఖరికి మాయంటికివచ్చి ఆతని సేవాభాగ్యం కల్గించమని పార్వతి అర్థించింది. చనిపోయే లోగా ఆ కోరిక చెల్లిస్తానని దేవదాసు వాగ్దానం చేశాడు. పార్వతి వెళ్లిపోయింది.

దేవదాసు ఆ వూళ్ళో అటే కాలం ఉండలేక పోయినాడు. ఒకనాడు మెకంలో తోట చాయల పార్వతినే భ్రమతో ఆమె స్నేహితురాలిని పట్టుకుని తప్పు తెలుసుకుని తుమాభిక్షకోరాడు.

మసూరమవల్ల ఆ విషయం తెలుసుకుని పార్వతి దేవదాసును చూడాలని పుట్టింటికి వచ్చింది. కాని, అంతకుముందే దేవదాసు పట్నం వెళ్లి పోయినాడు. కళ్ళినైనా చూచే యోగం లేకపోయిందని పార్వతి ఎంతో దుఃఖించింది.

పట్నంలో దేవదాసుకు త్రాగుడుతప్ప మరే జోలీ లేదు. భగవాన్ కూడా కన్పించడం లేదు. ఏమీ తోచక ఒకనాడు చంద్రముఖి ఇంటికి వెళ్లాడు.

దేవుడు కన్పించినట్లుగా యెంచి కూచో పెట్టి మనసుకు హతుకొనేటట్లు మద్యం మానమనీ యీ పట్నం వదలి స్వగ్రామానికి వెళ్లిమనీ చంద్రముఖి చెప్పింది. దేవదాసు తలవూపాడు.

కాని దబ్బుకోసం ధర్మన్ను అన్నగారివద్దకు పంపి దేవదాసు పట్నంలోనే ఉండి పోయాడు. ఎడాతెరిపి లేకుండా త్రాగాడు. ధర్మన్నపైకం తీసుకుని వచ్చాడు. యజమాని యింటిపై పే రావడం లేనందున, చంద్రముఖి ఇంటికి వెళ్లి ఆమెను తోడుతీసుకొని, పట్నమంతా గాలించి ఒళ్లు తెలియని స్థితిలో దేవదాసు పడివుండగా చూచి ఇల్లు చేర్చారు.

ప్రొద్దున్నే పొటమీద కట్టుదగు కళ్ళెలో నెత్తురు జీట - డాకరు చూసి పెదవి విరిచాడు.

దేవదాసు ఏమెపోతాడు. పార్వతికి తానిచ్చినమాట నిలబెట్టుకో గలుగుతాడా? పార్వతి ఏమాతుంది? తెరమీద చూడండి.

1.

చిన్న దేవదాను - పార్వతి

పార్వతి : ఓ - ఓ - దేవదా

దేవదాన్ : ఓ - ఓ - పార్వతీ.

పార్వ : చదువూ ఇదేనా - అయ్యవారూ నిద్రోతే
తమరూ ఇలాగే - దొడ్లో - దొడ్డా.

ఓ - ఓ - దేవదా

దేవ : కూనలమ్మ మర్రిలో - గిజ్జాగొట్లన్నాయే

పడితే వాటముగా - పలుపడేనే.

బడిమానే ఎడముంటే

ఎప్పుడూ ఇలాగే - అటే - అట.

ఓ - ఓ - పార్వతీ.

పార్వ : రక్కరాని కూనలే - పడితే పాపమే

బడిలో నేర్చినదీ - ఈ చదువేనా

దేవ : బడిలోనే చదువే తే - బ్రతుకూ ఇలాగే

బెదురూ పాటే

ఓ - ఓ - పిరికి పార్వతీ.

పార్వ : తేలెనులే - నీ బడాయీ.

దేవ : చాలునులే - యీలడాయీ

పార్వ : లడాయీలా సరే మనకు

జిలాయిలోయ్ - జిలాయిలోయ్.

దేవ : అఁ అన్నా - ఊఁ అన్నా

అలిగీ పోయే - ఉడుకూమోతా

రా - రా - పిరికి పార్వతీ.

పార్వ : పో - పో - దుడుకూ దేవదా.



2.

దే వ దా సు

పల్లెకు పోదాం - పారును చూదాం - చలొ - చలొ.

ఆల్లరి చేదాం - చలొ చలొ.

ప్రొద్దువాలే ముందుగానే - ముంగిటవాలేమూ || పల్లె ||

అటాపాటలందూ - కవ్వించు కొంటెకోణంగీ

మననేమో - మక్కువేమో శగవేమో వగేమో -

కనులార చూదమూ || పల్లె ||

నన్ను చూడగానే - చిననాటి చనువుచూపేనో

నాదరికీ దూకునో - తానలిగి పోవునో

ఏమోనో చూదమూ

|| పల్లె ||



పార్వతి: ఓ . దేవదా.

దేవదాసు: ఓ . పార్వతి.

పార్వ: చదువూ ఇదేనా
మనవానీ వదిలేనీ - అసలూ దొరలే
నూటూ బూటూ - ఓ . దేవదా.

దేవ: పల్లెటూరి పిల్లకూ - ఉల్లూకూ హెచ్చిందే
బదులూ పల్కడమూ - పట్టుపడిందే.
పసికూన నీసలైన - చాణ అయిందే
బాగో బాగు - ఓ . పార్వతి ||

పార్వ: ఉన్నతీరుమారినా - ఊరూమారినా
తమరూ ఎన్నటికీ - పసివారేనా

దేవ: అలనాటి కలలన్నీ - వెలుగులయ్యేనా
నిజమయ్యేనా - ఓ . పార్వతి ||

పార్వ: నా ఎదుటే నీ బడాయీ

దేవ: జీవితమే ఓ లడాయీ

పార్వ: లడాయీలా సరే మనకు
జిలాయిలోయ్ - జిలాయిలోయ్

దేవ: ఆనాడూ ఈనాడూ - ఒకటేమాటా
ఉడుకూ మోతా

ఓ. ఓ. పిరికి పార్వతి.

పార్వ: ఓ. ఓ. దుడుకూ దేవదా.



4.

పా ర్వ తి

అంతా భ్రాంతియేనా - జీవితానా వెలుగింతేనా

అలా నిరాశేనా-మిగిలేదీ చింతేనా ||

చిలిపితనాల వెలిమే మరచితివో

తలిదండ్రులమాటే దాటా వెరచితివో

పేదరికమ్ము ప్రేమపథమ్ము మూసీవేసినదా -

నా ఆశోదించినదా || అంతా ||

మనసునలేనివారీ - నీవలతో

మనసీయగలేనీ - నీపై మమతలతో

శతతలపాలై - చింతిలుటేనా

పంతా దేవదా - నా - పంతా దేవదా

|| అంతా ||



5.

చంద్రముఖి

అందాల ఆనందం ఇందేనయ్యా

అందంచూడవయా - ఆనందించవయా.

పొంగారే ప్రాయగమూ రంగునేయగా

రంగరంగేలిగా - ఆడిపాడేనయా

అందం చూడవయా, ఆనందించవయా ||

ముల్లోకాలా - తేని సల్లాపాలా - ముంచి

తేలించి - లాలించేనయ్యా.

పూల కొంపాలలో - తూగుటుయ్యాలలో

నీడగా జోడుగా - ఆడిపాడేనయా ||

అందం చూడవయా, ఆనందించవయా || అందం ||

పాసాలలో - సహపాసాలలో - చిద్వి

లాసాలలో - జాణనయ్యా.

లలిత లలితమ్ముగా - భావభరితమ్ముగా

వాయిగా తీయగా - ఆడిపాడేనయా

|| అందం ||

అందం చూడవయా, ఆనందించవయా || అందం ||



కలయిదనీ - నిజమిదనీ

తెలియదులే - బ్రతుకింతేనులే - ఇంతేనులే.

పసితనఘా - మనోరథఘా

వెన్నెలనీడై - పోయేనులే - బ్రతుకింతేనులే

॥ కల ॥

ఎవియో మురిపాలెటకో పయినాటూ

దైవాల నీ మాలింతే - వరమింతే.

చివురించిన వూదీనే విరియగా

విరితావులు దూరాలై - చనేనులే

క్షేమ యింతేలే - పరిణామ మింతేలే

॥ కల ॥

నెరవేరని యీ మమకారాలేమో

ఈ దూరభారాలేమో - హితనేమో.

ఎది నేరని ప్రాయానా - చనువునా

గవళించిన రాగమ్మే - తిరమ్మవు

యోగమింతేలే - అనురాగమింతేలే

॥ కల ॥

చంద్రముఖి



ఇంత ప్రేమిసియుండి - ఈ గుణమేలరా

పంతమా మువ్వగోపాల - నా సామి || ఇంత ||

అలుక చేసి - యింటికి రావె తివి

చెలిక తెలున్నారా - పిలువ వచ్చేరా.

చెలిక తెలెన నీవే - చెలువుడవైన నీవే

తలచిచూడ నాపాలి దెవమూ నీవే

|| ఇంత ||

వింతదానివలె నన్ను - వేరుచేసిరావె తివి

అంతరంగులున్నారా - నన్నాదరించేరా

అంతరంగమైన నీవే - ఆదరించిన నీవే

చింతించి చూడ నా - జీవము నీవే

|| ఇంత ||

క్రీనిధి - మువ్వగోపాలా - నన్నేలర

నా నేర్పులెవరైన - నానందించేరా

నా నేర్పులైన నీవే - నమ్మికలిచ్చిన నీవే

అనగా పలికెద - నా అనందమైన నీవే

|| ఇంత ||



8.

దే వ దా సు

కుడి ఎడమైతే - పొరపాటులేదోయ్

ఓడిపోలేదోయ్ ||

సుడిలోదూకే - ఎదురేదక

మునకే నుఖమునుకోవోయ్

|| కుడి ||

మేడలోనే అలపెడి బొమ్మ

నీడనే చిలకమ్మ.

కొండలే రగిలే వడగాలి

నీ సిగలో పూవేలోయ్

|| కుడి ||

చందమామా మనకేసిపోయ్

ముందుగా కలులేలోయ్

లాయిరీ పడి సంద్రములోనా

లంగరుతో పనిలేదోయ్

|| కుడి ||



9.

దేవదాసు - పార్వతి

దేవదాసు : చెలియ లేదూ - చెలిమి లేదూ

వెలుతురే లేదూ ||

వున్నదంతా చీకటైతే వుందీ నీవేనే

మిగిలిందీ నీవేనే || చెలియ ||

పార్వతి : చెలిమిపోయే - చెలువుపోయే

నెలవే వేరాయే

చేరదీసే - నేవజేసే తీరూ కరువాయే

నీ దారేవేరాయే

|| చెలిమీ ||

దేవ : మరపురానీ . బాధకన్నా

మధురమే లేదూ

గతము తలచీ వగచేకన్నా

సౌఖ్యమే లేదూ.

అందరానీ పొందూకన్నా - అందమే లేదూ.

అనందమే లేదు

|| చెలియ ||

పార్వతి : వరిదపాలా చెరువులైనా

పొరలి పోరేనే

రిగిలి పొగలా కొండలైనా

పగిలి జారేనే

దారితనీ బాధతో నే

నారిపోయేనా కథ తీరేపోయేనా

|| చెలిమీ ||

దేవ : వున్నదంతా చీకటైతే

వుందీ నీవేనే

మిగిలిందీ నీవేనే.....



10.

చంద్రముఖి

తానే మారనా - గుణమ్మే మారనా
 చారిత్రాన్ని తనేతక - ఈ తీరాయనా ||
 తొలిమాపునాటి రూపుమారే - భోరణిమారే
 నిలువెల్లవెలనాయే - నిమిరే తుదాయే
 ఏదీలేని పేదపోయి - ఈ తీరాయనా || తానే ||

సాకి : వలపుతీరు ఈ తీరానా
 మా చెలిమి కలలో పెన్నిధానమా.
 పెనుచీకట్లైన జీవితానా వెల్లిన జ్యోతి
 మధుపాయై మాసిపోనా - అంతమ్మే ఫలమా.
 ఏరీకోరు ఉల్లాసాయ - ఈతీరాయనా.

సాకి : నా సేవలకు ఇంతే వరమా
 నాకిదే కడసారి దర్శనమా.
 అడియాసపాలు చేసినారూ కోరినవారూ
 మనసెనా చేరలేనీ ఈ దాసీ ఇటాయే
 గాలిమేడ మాలిపోయే - ఈ తీరాయనా || తానే ||



సాకీ : జగమే మాయా - బ్రతుకే మాయా

వేదాలలో సారమింతేనయ్యా ఈ వింతేనయ్యా ॥

పల్లవి: జగమే మాయా - బ్రతుకే మాయా

వేదాలలో సారమింతేనయ్యా - ఈ వింతేనయ్యా ॥ జగ ॥

కలిమిలేములూ - కష్టసుఖాలూ

కావడిలో కుండలనీ - భయమేలోయీ -

కావడి కొయ్యేనూయ్ - కుండలు మన్నేనూయ్

కనుగొంటే సత్యమింతేనూయ్ - ఈ వింతేనూయీ ॥ జగ ॥

ఆశామోహములూ - దరిరానీకోయీ

అన్యులకే నీ సుఖమూ - అంకితమోయీ -

బాధే సౌఖ్యమనే - భావనరానీవోయ్

ఆయెరుకే నిశ్చలానందమోయ్ బ్రహ్మనందమోయ్ ॥ జగ ॥



